การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม The Study of Relationship Between High School Physics Grade Point Average, High School Grade Point Average and Academic Achievement of Pharmacy Students, Siam University.

> เอื้ออารี กัลวทานนท์้ Aue-aree Kanvatanond

ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม, 38 ถ.เพชรเกษม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพ 10160 ผู้ประสานงานหลัก อีเมล: aue-aree.kan@siam.edu

Abstract

The objectives of this research were investigated the relationship between high school physics grade point average and examination scores in General Physics 1 and university grade point average. Furthermore it investigated the relationship between high school grade point average and examination scores in General Physics 1 and university grade point average. The population was 49 pharmacy students who enrolled General Physics 1. Instruments used for the research were personal data questionnaire and examination paper in General Physics 1. The statistics used for analysis were arithmetic mean, standard eviation and Pearson's product moment correlation coefficient. The results showed that there were no correlation between high school physics grade point average and examination scores in General Physics 1 and university grade point average (r = -0.053, p = 0.717 and r = -0.131, p = 0.369 respectively) and there were no correlation between high school grade point average and examination scores in General Physics 1 and university grade point average (r = -0.027, p = 0.852 respectively).

Keywords: Pearson's product moment correlation coefficient, High school physics grade point averages, High school grade point averages, Examination scores, University grade point average.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับอุดมศึกษา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่ลงทะเบียนในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 จำนวน 49 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบบันทึกประวัตินักศึกษา และ แบบทดสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 สถิติที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่าระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา (r = -0.053, p = 0.717 และ r = -0.131, p = 0.369 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับขั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา (r = -0.027, p = 0.855 และ r = -0.027, p = 0.852 ตามลำดับ)

คำสำคัญ: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผล การเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

าเทน้า

คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามได้เปิดสอน หลักสตร เภสัชศาสตร์บัณทิต สาขาการบริบาลทางเภสัช กรรม ระดับปริญญาตรี โดยในปีการศึกษา 2556 วิธีการ คัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรจะคัดเลือกจากการ สอบระบบกลาง (Admissions) และนักศึกษาที่ผ่านการ คัดเลือก จะต้องลงทะเบียนเรียนวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 เนื่องจากเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไปในโครงสร้างหลักสูตร แต่ ปัญหาที่เกิดขึ้นในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 คือ นักศึกษาจำนวน หนึ่ง ทำข้อสอบที่วัดความรู้พื้นฐานระดับมัธยมศึกษาไม่ได้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาประเด็นเรื่องความรู้พื้นฐานของ นักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งหมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดย จะพิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายและระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพราะเมื่อนักศึกษามี ความรู้พื้นฐานที่ดี จะส่งผลให้นักศึกษาเข้าใจในเนื้อหาของ วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ได้อย่างรวดเร็วและสามารถนำความรู้ ต่างๆไปประยุกต์ใช้ทางเภสัชกรรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีอีกด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชา ฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบใน วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1และผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียน เฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบใน วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1และผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการการจัดการเรียน การสอนในรายวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ให้มีประสิทธิภาพมาก ถิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา นอกจากนี้ยัง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัยมีทั้งหมด 4 ข้อดังนี้

- 1. ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบใน วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1
- 2. ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน เฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา
- 3. ผลการเรียนในลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มี ความสัมพันธ์กับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1
- 4. ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มี ความสัมพันธ์กับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

ของแขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษา เภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ฟิสิกส์ทั่วไป 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 49 คน ประกอบด้วย เพศชายจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ของประชากร และ เพศหญิงจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ของประชากร

ตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ระดับ คะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ย ในระดับอุดมศึกษา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ปี การศึกษา 2556 ในระดับอุดมศึกษา

ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง คะแนนที่ได้โดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของระดับผลการศึกษาของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ในรายวิชาฟิสิกส์ทุกรายวิชาตลอดหลักสูตรในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย หมายถึง คะแนนที่ได้โดยคำนวณค่าเฉลี่ยของระดับ ผลการศึกษาของนักศึกษาเป็นรายบุคคลในทุกรายวิชา ตลอดหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 หมายถึง คะแนนที่ได้จากการสอบกลางภาคและสอบปลายภาคใน วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ปีการศึกษา 2556 ในระดับอุดมศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา หมายถึง คะแนนที่ได้โดยคำนวณค่าเฉลี่ยของระดับผลการศึกษาของ นักศึกษาเป็นรายบุคคลในทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ในระดับอุดมศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- 1. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ย ของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับ คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1
- 2. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนเฉลี่ย ของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการ เรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา
- 3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชา ฟิสิกส์ทั่วไป 1
- 4. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับอุดมศึกษา
- 5. เพื่อเป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการ สอนในรายวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่ชี้ถึงผลลัพธ์ของ การจัดการศึกษา ซึ่งนอกจากจะพิจารณาจากความรู้ ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียนแล้ว ยังแสดงถึง คุณค่าของหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ความสามารถของผู้สอนและผู้บริหารอีกด้วย Edward, K.L. (1990). ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยปกติ จะพิจารณาจากคะแนนสอบหรือคะแนนที่ได้จากงานที่ มอบหมายหรือทั้งสองอย่าง Good, Carter V. (1973). นอกจากนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงถึง ความรู้ความ เข้าใจทักษะและทัศนคติอันเกิดจากการเรียนรู้แสดงออกใน รูปของคะแนนหรือเกรดเฉลี่ยสะสมซึ่งสามารถสังเกตและ วัดได้ด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทั่วไป ปฐมา อาแว, และ คณะ. (2553).

งานวิจัยและบทความที่เกี่ยวข้อง

ประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐยา ศรีทะแก้ว. (2554). ศึกษา "ความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน ดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2553" ผลการวิจัยพบว่าผลการ เรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX ม.ปลาย) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในขณะที่คะแนนสอบเข้า เรียนในมหาวิทยาลัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสุด คือ คะแนน GAT รองลงมาคือ คะแนน สอบรับตรงวิชา GE 02

ปัจฉา ฉัตราภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และ บุรินทร์ อัศวพิภพ. (2551). ศึกษา "เวลาเปลี่ยน..คะแนน ฟิสิกส์เธอเปลี่ยน..ช่างกระไรใครหนอใครทำ? (ผลการเรียน วิชาฟิสิกส์ระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ในช่วงการ เปลี่ยนแปลงระบบการรับเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย)" ผลการศึกษาพบว่า คะแนนวิชาฟิสิกส์1 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ (กลุ่มกายภาพ) จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์แต่อย่างใดกับเกรดเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

วลัยลักษณ์ อัตธีรวงศ์. (2538). ศึกษา "ปัจจัยที่ ส่งผลกระทบต่อการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ใน มหาวิทยาลัยของรัฐ" ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัยกล่าวคือนักเรียนที่เรียนดี เมื่อเข้ามาเรียน ในมหาวิทยาลัยก์จะมีผลการการเรียนดีด้วย

วัฒนา ศรีพจนารถ. (2533). ศึกษา "ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาลกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลใน มหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค" ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาเภสัช ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ซึ่งจบการศึกษาในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 49 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แบบ บันทึกประวัตินักศึกษาที่สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและ ผลการศึกษาก่อนเข้าเรียนมหาวิทยาลัยสยามของสำนัก ทะเบียนและวัดผล แบบสอบกลางภาคและปลายภาคใน วิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ แบบบันทึกผลการเรียนเฉลี่ยใน ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ของนักศึกษาที่ บันทึกโดยสำนักทะเบียนและวัดผล

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บ รวบรวมข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวุฒิการศึกษา ระดับ คะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของประชากร โดยผ่านทางฐานข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตของสำนักทะเบียน และวัดผล พร้อมทั้งเก็บรวบรวมคะแนนสอบกลางภาคและ คะแนนสอบปลายภาคในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ยุทธ ไกยวรรณ์. (2546). ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic means)

$$\overline{X} = \sum_{i=1}^{n} \frac{X_i}{n} \tag{1}$$

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$SD = \sqrt{S^2} = \sqrt{\sum_{i=1}^{n} \frac{(x_i - \overline{x})^2}{n-1}}$$
 (2)

สถิติที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร คือ ค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) สุรินทร์ นิยมมางกูร. (2548).

$$r = \frac{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \overline{x})(y_i - \overline{y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \overline{x})^2 \sum_{i=1}^{n} (y_i - \overline{y})^2}}$$
 (3)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำข้อมูล ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชา ฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนเฉลี่ย ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนสอบในวิชา ฟิสิกส์ทั่วไป 1 และ ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษาของประชากรมาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Microsoft Excel version 2010 ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ระดับ				
คะแนน เฉลี่ย ของวิชา ฟิสิกส์	3.423	0.480	1.575	4.000

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ผลการ เรียนเฉลี่ย ในระดับ มัธยมศึกษา	3.675	0.219	2.770	3.930
ตอนปลาย				

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุดของคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด
คะแนน สอบในวิชา ฟิสิกส์ทั่วไป 1	38.655	6.679	28.167	56.083

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า ต่ำสุด	ค่าสูงสุด
--------	-----------	------------------------------	---------------	-----------

ผลการ				
เรียนเฉลี่ย	3.420	0.249	2.900	4.000
ในระดับ				
อุดมศึกษา				

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และผลการ เรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา และ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชา ฟิสิกส์ทั่วไป 1 และผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์
	สหสัมพันธ์ (r)
ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ใน	
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับ	-0.053*
คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1	
ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ใน	
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับ	-0.131*
ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา	
ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับ	
มัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนน	-0.027*
สอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1	
ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับ	
มัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการ	-0.027*
เรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา	

p > 0.05

จากตาราง 5 เมื่อนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ไปทำ การทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.053, p = 0.717)

ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 (r = -0.131, p = 0.369)

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.027, p = 0.855) ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา ไม่มีความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (r = -0.027, p = 0.852)

สรุปผล

จากการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับคะแนน เฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและ ค่าเฉลี่ยของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย มีค่าเท่ากับ 3.423 และ 3.675 ตามลำดับ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย มีค่าเท่ากับ 0.480 และ 0.219 ตามลำดับ ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษามีค่า เท่ากับ 38.655 และ 3.420 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานของคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแกนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแกบลาดารเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา มีค่าเท่ากับ 6.679 และ 0.249 ตามลำดับ

ในด้านการศึกษาความสัมพันธ์พบว่าระดับ คะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับคะแนนเฉลี่ยของวิชาฟิสิกส์ในระดับชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายกับคะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายกับผลการเรียนเฉลี่ยในระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายไม่มีความสัมพันธ์กับ คะแนนสอบในวิชาฟิสิกส์ทั่วไป 1 ซึ่งจะสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปัจฉา ฉัตราภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และบุรินทร์ อัศวพิภพ. (2551). ที่กล่าวว่า คะแนนวิชา ฟิสิกส์1 ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ (กลุ่ม กายภาพ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่มีความสัมพันธ์แต่

อย่างใดกับเกรดเฉลี่ย (GPA) ในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย

ผลการเรียนเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนเฉลี่ยใน ระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐยา ศรีทะแก้ว. (2554). ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 4 ที่กล่าวว่า ผลการ เรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (GPAX ม.ปลาย) ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นไม่ สอดคล้องกับผลการศึกษาของวลัยลักษณ์ อัตธีรวงศ์. (2538). และ วัฒนา ศรีพจนารถ. (2533). ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ระดับอุดมศึกษา โดยนักเรียนที่เรียนดี เมื่อเข้ามาเรียนใน มหาวิทยาลัยก็จะมีผลการเรียนดีด้วย แต่เนื่องจาก ประชากรที่ใช้ในการวิจัยผ่านระบบคัดเลือกการสอบเข้า มหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกัน (ระบบ Entrance กับ ระบบ Admission) โดยประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการวิจัยนั้น มาจากวิธีการคัดเลือกการสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระบบ Admission ซึ่งผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย ตลอดจนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ใช้ใน การคัดเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยในระบบ Admission ไม่ได้สะท้อนถึงความสามารถ และ วัดความถนัดทาง วิทยาศาสตร์ของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้จึงทำ ให้ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกัน

เอกสารอ้างอิง

ปฐมา อาแว, และคณะ. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และผลการเรียนระดับมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีปี การศึกษา 2546-2550. รายงานการวิจัย. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, จาก http://planning.pn.psu.ac.th/Research/anno unce/Achievement.pdf

ประกาย จิโรจน์กุล, นงลักษณ์ เชษฐภักดีจิต, และณัฐยา ศรีทะแก้ว. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ด้านภูมิหลัง คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏสวนดุสิต รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2553. *วารสาร* วิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สาขา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 7(3), 115-128.

ปัจฉา ฉัตราภรณ์, นฤมล สุวรรณจันทร์ดี, และบุรินทร์ อัศวพิภพ. (2551). เวลาเปลี่ยน..คะแนนฟิสิกส์เธอ เปลี่ยน..ช่างกระไรใครหนอใครทำ? (ผลการเรียน วิชาฟิสิกส์ระดับมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ในช่วงการ เปลี่ยนแปลงระบบการรับเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัย). *วารสารฟิสิกส์ไทย*, 25(3), 19-24.

ยุทธ ไกยวรรณ์. (2546). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

วลัยลักษณ์ อัตธีรวงศ์. (2538). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย ของรัฐ. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา* (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 8(3), 38-55.

วัฒนา ศรีพจนารถ. (2533). การศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายและทัศนคติต่อวิชาชีพ
พยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
พยาบาลในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนคริ
นทรวิโรฒ. สงขลา. (สำเนา).

สุรินทร์ นิยมมางกูร. (2548). สถิติวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Edward, K.L. (1990). *Teacher Today*. Boston: Houghton Miffin Company.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education* (3rd ed). New York: McGraw-Hill Book Co., Inc.